

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

П'ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА «СЕМЕНОВИЧ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(Заява № 9480/06)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

30 липня 2009 року

Текст рішення може підлягати редакційним правкам.

У справі «Семенович проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), *Голова*,
Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert),
Райт Маруст (Rait Maruste),
Марк Віллігер (Mark Villiger),
Ізабель Берро-Лефевр (I. Berro-Lef`evre),
Здравка Калайджієва (Zdravka Kalaydjieva), *судді*,
Станіслав Шевчук (Stanislav Shevchuk), *суддя ad hoc*,
та Стефан Філіпс (Stephen Phillips), *Заступник Секретаря секції*,
після обговорення за зачиненими дверима 7 липня 2009 року,
вносить таке рішення, що було прийняте в той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена за заявою (№ 9480/06), поданою проти України до Суду відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) громадянином України п. Сергієм Сергійовичем Семеновичем (далі — заявник) 27 лютого 2006 року.

2. Уряд України (далі — Уряд) був представлений його Уповноваженим — п. Ю. Зайцевим.

3. 20 травня 2008 року Голова п'ятої секції вирішив направити заяву Уряду. Відповідно до положень пункту 3 статті 29 Конвенції Суд також вирішив розглядати питання щодо прийнятності та суті заяви одночасно.

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник народився у 1944 році та проживає у м. Червонограді, Україна.

5. 17 вересня 2003 року Червоноградський суд присудив заявнику 34 041 грн 65 коп. (приблизно 5887 євро) заборгованості із заробітної плати та інших виплат, які мали бути сплачені державним підприємством «Червоноградське гірничо-монтажне управління».

6. Рішення вступило в законну силу, та було розпочато виконавче провадження.

7. 25 червня 2007 року державна виконавча служба винесла постанову про повернення виконавчого документа заявнику через відсутність майна підприємства та через неможливість накладити арешт на майно. Заявник не оскаржив цю постанову до національних судів; він не подав повторно до державної виконавчої служби постанову про виконання.

8. Рішення, винесене на користь заявника, залишається невиконаним.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

9. Відповідне національне законодавство викладене у рішеннях «Ромашов проти України» (*Romashov v. Ukraine*), № 67534/01, пп. 16–19, рішення від 27 червня 2004 року, та «Войтенко проти України» (*Voytenko v. Ukraine*), № 18966/02, пп. 20–25, рішення від 29 червня 2004 року).

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНІ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6, СТАТТІ 13 КОНВЕНЦІЇ ТА СТАТТІ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

10. Заявник скаржився на невиконання рішення, винесеного на його користь, та відсутність ефективного засобу юридичного захисту з цього приводу. Він посилався на пункт 1 статті 6, статті 13 Конвенції та статтю 1 Першого протоколу, відповідні положення яких передбачають таке:

Пункт 1 статті 6

«1. Кожен має право на ... розгляд його справи упродовж розумного строку ... судом, ..., який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

Стаття 13

«Кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження».

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права».

A. Щодо прийнятності

11. Уряд стверджував, що заявник не використав всі національні засоби юридичного захисту, зазначені пунктом 1 статті 35 Конвенції. Зокрема, Уряд стверджував, що заявник не скаржився до будь-якого національного суду проти дій державної виконавчої служби щодо стверджуваного невиконання рішення, винесеного на його користь. Далі Уряд стверджував, що заявник повинен був повторно пред'явити виконавчий лист до виконавчої служби.

12. Суд зазначає, що вже відхиляв подібні зауваження в рішеннях, винесених Судом (див. «Сокур проти України» (*Socur v. Ukraine*), № 29439/02, рішення від 16 грудня 2003 року; «Сичов проти України» (*Sychev v. Ukraine*), № 4773/02, пп. 42–46, рішення від 11 жовтня 2005 року; «Колосенко проти України» (*Kolosenko v. Ukraine*), № 40200/02, пп. 12–15, рішення від 26 квітня 2007 року). Суд вважає, що заперечення має бути відхилено з тих самих причин.

13. Суд зазначає, що заява заявника не є очевидно необґрунтованою у значенні пункту 3 статті 35 Конвенції. Суд також зазначає, що вона не є неприйнятною з будь-яких інших підстав. Отже, визнає її прийнятною.

В. Щодо суті

14. В своїх запереченнях щодо суті Уряд посилався на твердження, викладені в подібних справах (див., наприклад, вищевказану справу «Ромашов проти України» (*Romashov v. Ukraine*), п. 37).

15. Заявник не погодився з цим твердженням.

16. Суд неодноразово встановлював порушення пункту 1 статті 6 Конвенції, статті 13 Конвенції та статті 1 Першого протоколу до Конвенції у подібних справах (див. «Ромашов проти України» (*Romashov v. Ukraine*), згадану вище, п. 46, та «Войтенко проти України» (*Voytenko v. Ukraine*), згадану вище, пп. 43, 48 та 55).

17. Розглянувши всі наявні матеріали, Суд вважає, що Уряд не навів жодного факту чи аргументу, що здатні переконати його дійти іншого висновку у цій справі.

18. Відповідно мало місце порушення пункту 1 статті 6 і статті 13 Конвенції та порушення статті 1 Першого протоколу.

II. ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

19. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони

передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію».

А. Шкода

20. Відповідно до відшкодування матеріальної шкоди заявник вимагав сплатити борг, який все ще належить йому за рішенням, винесеним на його користь. В подальшому він вимагав 20 000 євро відшкодування моральної шкоди.

21. Уряд зазначив, що право заявника на виконання рішень, винесених на його користь, ніколи не було оскаржено. Уряд оскаржив скаргу заявника щодо відшкодування моральної шкоди.

22. Суд зазначає, беззаперечно, що держава все ще зобов'язана виконати рішення, винесене на користь заявника. Далі Суд бере до уваги, що заявник мав зазнати моральної шкоди в результаті виявленого порушення. Суд на засадах справедливості, зазначених в статті 41 Конвенції, присуджує заявнику 1800 євро.

В. Судові витрати

23. Заявник не надав окремої вимоги з цього приводу. Тому Суд нічого не присуджує.

С. Пеня

24. Суд вважає належним призначити пеню виходячи з розміру граничної позичкової ставки Європейського центрального банку плюс три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- 1.** *Оголошує* заяву прийнятною.
- 2.** *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.
- 3.** *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення пункту 1 Першого протоколу до Конвенції.
- 4.** *Постановляє*, що мало місце порушення статті 13 Конвенції.
- 5.** *Постановляє*, що:

(a) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявнику існуючу заборгованість за рішенням суду як відшкодування матеріальної шкоди, а також 1800 (одну тисячу вісімсот) євро відшкодування моральної шкоди плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з цієї суми. Цю суму має бути конвертовано у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткових пункти.

6. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою і повідомлено у письмовій формі 30 липня 2009 року згідно з пунктами 2 та 3 Регламенту Суду.

Стефан ФІЛЛІПС
Заступник Секретаря

Пеер ЛОРЕНЦЕН
Голова